

ΕΘΙΣΤΟΥ ΣΕΙΡΑΣ

Ζωοφόδητον

Ταχυδρομικά κατεβλήθησαν

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σατωριανδου 29 104 31 ΑΘΗΝΑ 5240.673

ΙΟΥΛΙΣ 1985

ΑΡ. ΦΤΛΛΟΥ 88

Πρώτος Διευθυντής
ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΙΖΑΝΟΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΑΜΠΕΛΩΝΩΝ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Σας γνωρίζουμε ότι με τον Κανονισμό (ΕΟΚ) 895/85 καθορίζονται οι λεπτομέρειες και οι όροι εφαρμογής ενός προγράμματος για τη βελτίωση των αμπελοινικών διαρθρώσεων στη χώρα μας. Ο παραπάνω Κανονισμός ψήφιστηκε μετά από την διαπίστωση ότι οι όροι και περιορισμοί του κανονισμού (ΕΟΚ) 458/80 «Περι αναδιαρθρώσεως των αμπελώνων στα πλαίσια συλλογικών δραστηριοτήτων» δεν ήσαν κατάλληλοι για τις διαρθρώσεις της ελληνικής αμπελοκαλλιέργειας.

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 458/80 παύει να ισχύει μετά την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΟΚ) 895/85. Ωστόσο σε περιοχές που είχε εκδηλωθεί ενδιαφέρον από τους αμπελούργους και είχε κινηθεί η διαδικασία εφαρμογής του Καν. (ΕΟΚ) 458/80, οι περιπτώσεις αναδιαρθρωσης αμπελώνων που είχαν ελεγχθεί με τον Κανονισμό αυτό να ενταχθούν στην εφαρμογή του Καν. (ΕΟΚ) 895/1985.

Το πρόγραμμα αναδιαρθρωσης είναι 10ετούς διάρκειας υπολογίζομενης από την ημερομηνία έγκρισής του και θα περιλάβει 200.000 στρέμματα Αμπελώνων.

Η αναδιαρθρωση δεν πρέπει να οδηγήσει σε αύξηση των εκτάσεων των αμπελώνων και θα πρέπει να γίνει στις εδαφικές ζώνες που διαπιστώνεται ενδείκνυται για αμπελοκαλλιέργεια.

Η αναδιαρθρωση θα γίνει είτε με εκρίζωση και αναφύτευση είτε με επανεμβολιασμό.

Στο πρόγραμμα μπορεί να ενταχθούν αμπελώνες:

για παραγωγή οίνων V.Q.P.R.D. για παραγωγή επιτραπεζίων σίνων για παραγωγή Εηρών σταφιδών για παραγωγή επιτραπεζίων σταφιλών.

Η αναφύτευση ή ο επανεμβολιασμός των αναδιαρθρουμένων αμπελώνων θα πρέπει να γίνει με τις σύνισταμενες για κάθε περιοχή και περίπτωση ποικιλίες αμπελώνων σύμφωνα με την έννοια του Καν. (ΕΟΚ) 3800/81 όπως τροποποιήθηκε πρόσφατα και ο οποίος θα σας σταλεί μόλις παραληφθεί από την Υπηρεσία μας.

Η αναδιαρθρωση μπορεί να γίνει σε ελάχιστη έκταση:

- 2½ στρέμματα όταν είναι απομεμάχιο
- 10 στρέμματα σε ενιαίο αμπελομάχιο όταν είναι ομαδική και συγκεντρώνει τρεις τουλάχιστον αμπελούργους.
- 100 στρέμματα σε ενιαίο αμπελομάχιο όταν είναι συλλογική και συγκεντρώνει τουλάχιστον αμπελούργους.

1. Οι Οικον. ενισχύσεις για τις εργασίες αναδιαρθρωσης χορηγούνται με δύο μορφές.

2. Η «Συμπληρωματική Πριμοδότηση» που χορηγείται μόνο σε όσους είναι γεωργοί κατά κύριο επάγγελμα για να αντισταθμίστούν οι απώλειες του εισοδήματος που οφείλονται στην αναδιάρθρωση. Η πριμοδότηση αυτή είναι πολυετής (4 χρόνια), φθινούσα και ορίζεται σύμφωνα με τους παρακάτω πίνακες.

1. Αναδιαρθρωση με εκρίζωση — επαναφύτευση

Απόδοση Σταφυλιών	Χρόνος	Ευρ. Λογ. Μον.	Συνολική πολησού αμπελώνα	1ος	2ος	3ος	4ος	Πριμοδότηση Ε.Λ.Μ./στρέμμα
200 — 600	40	30	20	10				100
600 — 1000	60	45	30	15				150
1000 — και άνω	80	60	40	20				200

2. Αναδιαρθρωση με επανεμβολιασμό

Απόδοση Σταφυλιών	Χρόνος	Ευρ. Λογ. Μον.	Συνολική πολησού αμπελώνα	1ος	2ος	3ος	4ος	Πριμοδότηση Ε.Λ.Μ./στρέμμα
200 — 600	26	19,5	13	6,5				65
600 — 1000	39	29,3	19,5	9,7				97,5
1000 — και άνω	52	39	26	13				130

Για τις σταφίδες να χρησιμοποιηθεί ο Συντελεστής μετατροπής ¼ δηλ.: Σταφίδες = 1

Νωπά σταφύλια = 4

Η συμπληρωματική πριμοδότηση μπορεί ν' αυξηθεί κατά: — 20 Ε.Λ.Μ. ανά στρέμμα στην

περίπτωση Ομαδικής Αναδιαρθρώσης.

— 50 Ε.Λ.Μ. ανά στρέμμα στην περίπτωση Συλλογικής Αναδιαρθρώσης.

— 70 Ε.Λ.Μ. ανά στρέμμα στην περίπτωση Συλλογικής αναδιαρθρώσης που πραγματοποιείται στα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 4

Ο ήχος διαπιστώνει εγκυρούσυνη των ζώων

Οι αγρότες μπορούν τώρα να προβατίνες και φοράδες. Το χαρακτηριστικό σήμα αναγνωρίζεται από μέσως, επειδή η συσκευή συνοδεύεται από μια ταινία — ο δηγός, που έχει πάνω της γραμμένα ποραδείγματα των ήχων που ακούγονται, όταν ένα ζώο κινοφορεί. Το πάσο γρήγορα μπορεί να διαπιστωθεί η εγκυρούσυνη, εφαργόται από το ζώο π.χ. ο χρόνος κυμαίνεται από 18 μέρες στην περίπτωση γουρούνας μέχρι 10 εβδομάδες στην περίπτωση αγελάδας.

Ενέργιες του Συλλόγου

Ως γνωστόν ο Σύλλογος μας ράσαμε τα Γραφεία χωρίς επί πλέον αγόρασε το 1984 τα Γραφεία μας στην οδό Σατωριανού 29.

Με τις δηλώσεις Φόρου Μεταβιβάσεως Ακινήτων, πληρώσαμε στην Εφορ. Κεφαλαίου δρ. 78. 177 με φορολογικό συντελεστή 11% εκτός τα Συμβολαιογραφικά.

Με αίτηση που κάναμε στην Εφορία Κεφαλαίου, ζητούσαμε σύμφωνα με το Νόμο 1587)50, εφόσον είμαστε Σωματείο μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα και ο Σύλλογός μας σύμφωνα με το ίδιο τικό καταστατικό του, έχει κοινωνικούς σκοπούς κλπ, και έχει αναπτύξει τέτοια δράση με διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις καθώς και με την ανέγερση του Πνευματικού Κέντρου στο χωριό, να υπαχθούμε στις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 του Νόμου 1587)50 και να πληρώσουμε φόρο με μειωμένα συντελεστή.

Πράγματι η Εφορία Κεφαλαίου κατόπιν ενεργείων μας και παρατάσεων μας, απεδέχθη το αίρημά μας που ήταν Νόμιμο και δίκαιο και κατόπιν ελέγχων που διενήργησε δύναμη ορίζει ο Νόμος, διεισποτώσεις την αλήθεια των ισχυρισμών μας και μας υπήγαγε στον μειωμένο Συντελεστή Φορολογίας.

Κι έτοιμος θα είσαι του Νόμου κλείνει και η υπόθεση της Αγοράς στην τιμή που πράγματι τα αγόρια στην περιοχή της Ιωάννης Παπαϊωάννου που είχε έλθει τότε από την Αμερική.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο Αγγελος Ποδηματάς

Πρόεδρος

Υ.Σ.: Επίσης χέρι με χέρι πήγαν της Κοινότητας που έφερε η Χριστίνα Καποδιάκου από το χωριό προς την ΑΤΕ (Υπηρεσία Δημοσίων Σχέσεων) για οικονομική ενίσχυση των εκδηλώσεων της Γιορτής του Κρασιού. στο χωριό και αναμένουμε αποτελέσματα.

Θα πρέπει να γνωρίζουν οι παραγωγοί - δενδροκόμοι ότι η μελισσοκομία, εκτός του ότι είναι ένας δυναμικός παραγωγικός κλάδος, είναι και ο βασικός συντελεστής της επικονίασης των δέντρων και όλων των άλλων φυτών. Χωρίς τις μέλισσες δεν είναι δυνατή η επικονίαση και χωρίς επικονίαση δεν έχουμε παραγωγή.

Οσο

Το Ευθυμογράφημα

Αθώος ... , Λόγου, προτέρου, Ατίμου βίου... ,

Του Σωτήρη Λαδιά

Ο Θερβάντες, στον Κιχώτη του, ξεκίνησε από μια μεγάλη αλήθευσι. Γιαυτό και το έργο του αντέχει και θα αντέχει στο πέρα σμα του χρόνου. Το έργο του είναι μια μεγάλη ανατομία της ανθρώπινης ψυχής!

Μη μου πείτε πως κάθε άνθρωπος δεν έχει μέσα του ένα Δον Κιχώτη. Κάθε άνθρωπος ονειρεύεται πάντα να ήτανε κάτι άλλο από κείνο που είναι στη ζωή. Κανένας σε οποιαδήποτε θέση κι αν δρίσκεται, δεν νοιμίζει ότι έφτασε τα όνειρά του. Ολοι νοιμίζουμε ότι είμαστε γεννημένοι για πολυκαλύτερα πράγματα, και διατηρούμε μέσα μας κάποια πικρία για την τύχη μας, ή για την εποχή μας που δεν μας έδωσε την ευκαιρία να αναπτύξουμε τις ικανότητές μας στο σημείο που θέλαμε.

Απάνω σε αυτό το φιλοσοφικό αξιωμα θα σπριχθώ σήμερα.

Ο ΑΛΕΞ, Αλέξης το κολυμπόρατο του. ΑΛΕΞ το χαϊδευτικό του. Σε στύλο, «Αμέρικαν». Πάνω στο ταμπουρέ ενός Σνακ - μπαρουφάρι τα ουικία του.

Είναι ένας ΑΛΕΞ τεμπέλης, καλοθρεμένος, και αστενοχώρευτος, όμορφος, ζουμερός, φρεσκοέμπριμος, με αθλητικό παράστημα, υπεροπτικός, φαντασμένος, τερατωδώς κακοήθης. Ωκεανός αναιδείας. Και κακομαθημένος από τη φασικά του. Ενας από κείνους τους ΑΛΕΞ, που τα κοριτσάπουλα τους ονομάζαν με το όνομα κάποιου ιππότη, ή κάποιου κινηματογραφικού αστέρα. Και που οι πατεράδες, όσοι έχουν κοπέλες της παντρειάς δεν τους δίνουν μια πεντάρα εκτίμηση.

Ο ΑΛΕΞ γεννήθηκε στας Αθήνας από μεγάλο τζάκι, ο πατέρας του, και το όνομα αυτού ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ. Μόλις γεννήθηκε ο υιός του ΑΛΕΞ, την επομένη έκαψε και το τσιγάρο του (και καλά που έκανε. Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να υποστεί δυο δεινά). Η μαμά του ήθελε να τον κάνει Δικηγόρο. Ο μπαμάς του γιατρό. Ο ΑΛΕΞ όμως βρήκε την ευκαιρία και δεν έγινε τίποτα. Ο μπαμάς Λαυρέντιος, καμάρωνε στον κύκλο του. Κι όλο έλεγε: Να δείτε κύριοι έναν αγόραρο πέντε κιλά. Το άτιμο. Απονιάνταρο το είχανε στα ώπα - ώπα. Η γρίνια του ήτανε ρεσιτάλ

και η φωνή του διαταγή. Κατου σίσι και απόστημα! Ριέτοι ο ΑΛΕΞ!! Τρέξτε!! Ολο το υπηρετικό προσωπικό. Και κα μαρώνανε όλη η αποκολοκύνθωση του Κλαυδιού γύρω από το μπακανιάρικο.. Λες και τους έφτιαξε κολώνια ΛΑΤΟΥΡ. Να ζη

τάσι τον ουρανό με τ' αστρα και να τρέχουν να του τον δώσουν. Να τρέμουν όλοι τους. Φάς αγοράκι μου την κρεμούλα σου, τις βιταμίνες σου με τζους από φρούτα. Πού τότε στα δικά μας παιδικά χρόνια. Μαγκώναμε ένα κο μάτι μπορόπα που μας τόριχνε η χιλιοβασανισμένη μας μανούλα, από το μπαλκόνι. Με μια ευχή.

— Πάρτο και να μην οώσεις να ξαναδάγκωσεις. Από κάτω στις κοπριές, το περίμενε όλο το ζωικό δασίλειο της αυλής. Κότες, σκύλοι, γουρουνία.. Το αρπάζαμε και το ροκανίζαμε μέσα στα χώματα και στις λάσπες. (Η επιλογή της φύσης, βλέπεις). Τα πιο σκληρά και τα πιο νευρικά μένα με ζωντανά. Τα άλλα; Φύτεμα κι αν ήταν και κορίτσια ξεφόρτωμα. Γιατί το παν δεν είναι να κάνεις παιδι. Είναι να το βγάλεις αγόρι. Αμέ; Τσι μας έμαθε η Αγία Γραφή. «Ο αποκτών υιόν μηδέποτε αποθνήσκει». Τις κοπέλες τις είχανε σε δεύτερη μοίρα (τρομάρτους). Κει πέρα στην Ασία, ήταν η γυναίκα μπελάς και εμπόρευμα, σε μας μονάχα μπελάς.. (ο βραμερός, θεσμός της προίκας, βλέπεις).

Ο μιός συνεχίζων την γενεάν.. Τρίχες!! Και όμα δεν κάνωμε κορίτσια, με ποιό θα συνεχίζονταν η γενεά; Μόνοι μας θα τα γεννάμες;; Εγωισμός αντρικός κι αναιδέστατος, που μας τον κληρονόμησε η Ανατολή.. Κει πέρα, οι επιδρομές συνέχεια αφανίζανε τους αρσενικούς πληθυσμούς, και οι γυναίκες περιοεύανε. Ετοι είχαν λιγότερη αξία στην αγορά γιαυτό πέρναγε και η πολυγαμία. Μωαμεθανοί, Εβραίοι παντρεύονταν όσες ήθελαν! Ολα είναι κοινωνική ανάγκη και όχι ψευτοθικά διδάγματα. Και ακόμα λένε ότι το παιδί είναι του άντρα. (ο Ανήρ γεννά, η γυνή τίκτει). Ας λένε.

Γεννιέται λαϊπόν το παιδάκι, από όπου κι αν προέρχεται, ή από τζάκι, ή από μεροκαματάρη.. Ή από Κολωνάκι να κυλάει η ζωή του πάνω στο βούτυρο. Η κάτω στο «γκάζι» κυνηγώντας φλούδες πεταμένες από καρπούζι!! Μικρό θα τα κάνει απάντου. Θα βρωμίσει. Μόνο αν είναι παιδάκι κανενός μεροκαματάρη δεν του δίνει κανείς σημασία. ΠΦ! χαρά στο κουτάβι.. Αν είναι όμως γαλαζούμαστο! Χαλάει ο κόσμος. Ο Πρίγκηπας, ο Δουέ, ο Φον καθήκεν, ο Μάικ Χέστον, υιός του κουνιστού του λόρδου (Αγγλικού τύπου Ανήρ). Παραδομένος ο γεννήτωρ, στα μαστήρια της Αρσενικής Αφροδίτης (με τους γρεναδιέρους, τέτοια ωραία) Μέχρι που τους κοτσάρουνε το μπακανιάρικο και «ΠΑΡΑΣΗΜΟ». Γιατί μας έκανε τη μέγαλη εύνοια να γεννηθεί. Ασχετά πάρα αν ο Φον καθήκεν ή τέτοιος θαγίεινε ένας ΣΚΑΤΕΑΣ Που δεν σείζει δεκάρα. Και γίνεται στη ζωή, κοινωνική ακαθαρ

γή..

— Πηνελόπη, θρε να ήσουν, δεν θάχες τόσους μνηστήρες...

— Νεότης, κύριε πρόεδρε. Του λόγου σου δεν εχρημάτισες νέος;;

— Εχρημάτισα.. αλλά δεν χρημάτισκα, όπως εσύ!

— Κακώς!

— Σιωπή ανάγωγε. Εσύ έφαγες το καταπέτασμα των ανθρώπων, έπαιξες με τα κορίτσια τους. Αρπαξες και τις οικονομίες τότε και ούτε που σε νοιάζει. Βρίσκεις πάντα κοπέλες πρόθυμες να σε μνηστευθούν και να σου δίνουν και τις οικονομίες τους;

— Ου! αν βρίσκω λέει! Οσες θέλεις κύριε πρόεδρε και με ταύτη μας. Οσο μεγαλύτερη είναι η οικονομική κρίση και διστάζουν οι νέοι να παντρευτούν, τόσο βρίσκω εγώ έδαφος δράσεως.

— Και δε φοβάσαι μην σε βάλουν φυλακή;

— Γιατί να με βάλουν; Αυτό το κάνουν και οι πολιτικοί στον Ελληνικό λαό! Επειδή πουλάω λόγια του αέρα στις κοπέλες;

— Ή πως επειδή δεν τηρώ τις υποσχέσεις που δίνων; Αυτό το κάνουν κοτζάμ κυβερνήσεις και αρχηγοί κομμάτων.

— Καλείται ο μάρτυς Ευλάμπιος Λιολιόγκος, αδελφός της λιούλογκους. Μόνιμος Αρχαιοφύλαξ. Μάτια που δαγκώνουν τον κατηγορούμενο. Χείλια που διαφωτίζουν το δικαστήριο με ριπές οργής..

— Τρεις μήνες τον έφαχνα κύριες πρόεδρε. Του ανοίξαμε το σπίτι του απατεώνα, σε μεταξένια σεντόνια, που εγώ δεν τα είδα στον ύπνο μου. Εφαγε, ήπιε, γέλασε και τη γριά μάνα μου και τις πήρε 150 λίρες. Δέκα χρόνια τις μάζευα. Σαν τον έπιασα στον Πειραιά με άλλη τον έκανα να τα ξεράσει όλα.. Και νάτος..

— Πέρα βρέχει ο γαμπρός. Ή ελεγον ή δεν έλεγαν. Εκείνος βρίσκοντας (ΝΙΡΒΑΝΑ).

— Πέρασαν και οι πρώην πεθερές. Κλάψανε, φωνάζανε, τοιρίζανε, καταράστηκαν! Τίπιτα. Γαλήνιος ο κατηγορούμενος.

— Σήκω απάνω κατηγορούμενε! Είπε ο Πρόεδρος. Λέγεσαι Αλέξης Τούρλας. Τι δουλειά κάνεις;

— Μπιζνες, κύριε Πρόεδρε!

— Δηλαδή..

— Νά, του ποδαριού, να πούμε.

— Τί θα πει του ποδαριού;

— Να πούμε κε πρόεδρε, παίρνω δίνω, δίνω παίρνω, μπήκες να πούμε; Μέχρι σεν - σεν τοίκλα ωραίο πράμα, Αμέρικαν να πούμε. Μπιζνες, κατάλαβες;

— Καλά, και τι σου φταίγανε τα κορίτσια;

— Α, όχι με τα κορίτσια δεν έχω τίποτις. Μια προκαταβολήσα της προίκας μόνο κε πρόεδρε. Δε χάλασες κι ο κόσμος. Αντράκι είμαι και με γγάπωσαν. νομίζω;

— Μιλούσες ο διεφθαρμένος και σενέθυμος με έναν τουσέ!! Ως απού, άρπαξε το λόγο η πολιτική αγωγή, σαν καταπέλτης:

— Να σπάσουμε αυτόν τον κα

«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

—

Μηνιαίκη Εφημερίδα του Συλλόγου Μεσενικολιτών

—

Στην υπηρεσία των συμφερόντων όλων των Νεβροπολιτών

—

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ Υμητού 80Α - Χολαργός Τηλέφ. 6515.127

—

Συντάσσεται από Επιτροπή

—

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Σύλλογοι, οργανισμοί 1000 Ιθιώτες 300 Υπεύθυνος Τυπογραφείου Μ. Στυλιανού - Ε. Κατσαρού ΟΕ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Παραιτήθηκε από μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου ο Γιάννης Πατζάνος. Καλείται το α' αναπληρωματικό

Στήλη Αγωγής του Παιδιού

του Απόστολου Κατοίκου

(3ο)

—ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ — Η ΑΥΤΑΡΧΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΓΟΝΙΩΝ

Πόσο βλάπτει ο αυταρχιαμός και ο σατραπισμός των γονιών απέναντι στο παιδί; Μήπως ωφελεί; Να κάποια άλλα ερωτήματα που αφορούν την αγωγή του παιδιού. Υπάρχουν γονείς, που, επειδή υπέφεραν σις ίδιοι στο σχολείο από το σκληρό δάσκαλο ή στη δουλειά τους από τον κακό επιστάτη και εργοδότη, αισθάνονται κάτι σαν φυσικό να προστάζουν στο σπίτι τους, με τον τρόπο που πρόσταζαν αυτούς κάποιοι άλλοι. Και συμβαίνει μάλιστα συχνά, αυτοί που τότε ήταν οι πιο αδύναμοι και οι πιο υποτακτικοί να γίνονται τώρα οι πιο τυραννικοί.

Ο δεσποτισμός και η αυταρχικότητα, η υπερβολική αυστηρότητα που συχνά γίνεται σκληρότερη τα και βιαίοτητα, είναι συμπτώματα ενός αρρωστημένου εγωισμού και ενός ασυγχώρητου ατομικισμού, γιατί εξυπηρετεί και ικανοποιεί μόνο αυτόν που τον εφαρμόζει, ενώ κάνει ζημιά στους άλλους και ιδιαίτερα στα παιδιά. Αυτό δε θα πει πως είναι χωρίς σημασία το κύρος και η καλλιέργεια της πειθαρχίας. Αυτά όμως διαφέρουν από το δεσποτισμό. Το κύρος, ο σεβασμός και η λογική πειθαρχία είναι στοιχεία αναγκαία, αλλά όταν είναι φυσικά, κονονικά και κατανοητά από κείνους στους οποίους απευθύνονται. Ένα άλλο ερώτημα: Να εμποδίζουμε βίαια ή να μετατοπίζουμε τη φυσική ενεργητικότητα του παιδιού;

Το πειδί είναι σαν ένας χειμαρρός που πάει με δύναμη προς τα μπρος και συχνά προκαλεί και σχετικές φθορές. Η δραστηριότητή της δύναμη καταλήγει πολλές φορές σε φθορά των παιχνιδιών του ή αντικειμένων και συ-

χνά πράγματα αείας του σπιτιού. Πώς θα το εμποδίσουμε; Θα χρησιμοποιήσουμε βία που μπορεί να είναι ακόμα και Ευλοφόρτωμα; Είναι η κακή μέθοδος που οδηγεί στα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που περιμένουμε. Ενα παράδειγμα: Το παιδί καταπιά νεται με το διάθασμα ενός βιβλίου που δε θέλει καθόλου να το αποχωριστεί. Μπορούμε βέβαια χρησιμοποιώντας τη βία να του το αρπάξουμε απότομα από τα χέρια. Θα πετύχουμε προσωρινά το σκοπό μας αλλά μακροπρόθεσμα θα κάνουμε το παιδί να λαχταρίσει περισσότερο το απαγορευμένο κατά τη γνώμη του βιβλίο. Το καλύτερο θα είναι να του το ζητήσουμε με σοβαρότητα και ηρεμία να φέρει το βιβλίο σας που θέλουμε τάχα να το δούμε. Υστερά θα αποσύρουμε το παιδί σε μια άλλη απασχόληση ή σε μια βόλτα που θα το κάνει να ξεχάσει το βιβλίο. Και γενικά σε τέτοιες περιπτώσεις ας επωφελούμαστε από την ευκαιρία για να υποβάλουμε το παιδί σε μια από τις δραστηριοτητικές εκείνες απασχόλησης που πάντα το τραβούν. Να του προσφέρουμε μια απασχόληση ζωντανή, ίσως και αφέλιμη, έστω κι αν φαίνεται πως είναι πάνω από τις δυνάμεις του. Η μαμά π.χ. μπορεί να του πει σοδαρά: «Ελα να με βοηθήσεις να πλύνουμε τα πιάτα... Ξέρεις, πως μου υποσχέθηκες να σκουπίσουμε σήμερα... πρέπει να καθαρίσουμε τον κήπο, καθένας στη δουλειά του...». Να ζητούμε από το παιδί να μας βοηθήσει σε διάφορες μικροδουλειές, ιδιαίτερα όταν θέλουμε να το «μερώσουμε» ή να το αποσύρουμε από κάπι που δεν είναι καλό. Αυτό εννοούμε γενικά όταν λέμε μετατόπιση της φυσικής ενεργητικότητας του παιδιού. Κι ακόμα να το συνηθίζουμε να χρησιμοποιεί την ενεργητικότητά του σε κάποιο έργο αφέλιμο ατομικά ή κοινωνικά. Ας μη πολυπιστεύουμε στις διδαχές και τις νου-

ΤΟΥ ΓΕΡΟΥ Ο ΚΑΥΜΟΣ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ Ξένου

Τάχα δεν είμασταν και εμείς κάποτες παληκάρια και στη δουλειά και στη ζωή της εποχής λιοντάρια; Γιατί οι νέοι σαν συναντούν γεράματα μπροστά τους γελά ή ειρωνεύεται η ατίθαση ματιά τους. Γιατί δε λογικεύονται πως θάρηθη μια μέρα της νιότης το φτερούγισμα θα το μαδήσει ο αγέρας; Νομίζουν το αγέρωχο και άκαμπτο κορμί τους, πιστεύουν στα σγουρά ή ξανθά μαλλιά της κεφαλής τους. Θα τάχουν πάντα νεανικά χωρίς ποτέ να αλλάξουν νιατί δεν λογικεύονται ότι κι αυτοί θα φτάσουν κι ότι ο χρόνος της εποχής μια μέρα θα τους φέρει ένα μπαστούνι στήριγμα να έχουνε στο χέρι; Δεν άκουσαν τον δημιουργό

τ' είπε στο μαθητή του ότι μεταχειρίζεται θαρθή στην κεφαλή του. Τώρα αυτοί κι αν άλλαξαν, κι αν γέρνει το κορμί τους, ήταν μια μέρα σαν κι εσάς λεβέντες της εποχής τους. Εις την πλατεία του χωριού σαν αετοί πετούσαν, και σαν αηδόνια στη φωνή γλυκά ετραγουδούσαν κι όταν σαν πρώτοι στο χορό κρατούσαν το μαντήλι, ήταν μπουκέτα του Μαγιού. τριαντάφυλλα του Απρίλη. Τώρα που ετοιμάζονται μακριά μας να δρεθούνε εκεί που γράφει ο Θεός, κι άλλο να μην τους δούμε πρέπει να τους πικραίνουμε με λόγια παραθείου σε ώρες που λιγότετταν τα φύλλα του βιβλίου; Σέβας λοιπόν στα γηρατειά εκτίμηση κι αγάπη. Πάντα κοντά στα γηρατειά ποτέ μόνοι στην άκρη. Νομίζω δεν χρειάζεται άλλο να συνεχίσω καλά γεράματα εύχομαι και εδώ θα σας αφήσω.

ΣΠΥΡΟΣ ΞΕΝΟΣ

Του Άγγελου Ποδηματά

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

«Άλλα λέει η θειά μου κι άλλα ακούν τ' αφτιά μου». (Παροιμία που σημαίνει αιφρημάδα).

Τις παροιμίες τις χρωστάμε στον Θεό των Αρχαίων Ελλήνων Ερμή με τα πολλά ανθρώπινα ελαστώματα, που για αυτά του γελοπάττωματα ήταν και ο αγαπημένος θεός των θυητών.

Μαζί με τα άλλα ο Ερμής ήταν και ο προστάτης Θεός των πεζούρων που είχανε σαν οδηγό τους το Ερμα (έτσι έλεγαν οι πρόγονοί μας τις πέτρες που σώριαζαν στα σταυροδρόμια για να δρίσκουν το δρόμο τους).

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας, η θειά της Ζηνοβίας.

Επίσης η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

Από την ίδια στιγμή η θειά μας παρασήμηνη ήταν η θειά της Ζηνοβίας.

</

ΠΕΛΑΡΓΟΙ:

ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ

Οπως κάθε χρόνο, ήλθαν πάλι να ξεκαλοκαιριάσουν στη χώρα μας, οι φτερωτοί μας φίλοι, οι πελαργοί. Εκατοντάδες πόλεις και χωριά της Ελλάδας φιλοξενούν για πέντε μήνες το χρόνο, από τα μέσα Μαρτίου μέχρι τα τέλη Αυγούστου, τα μεγαλόσωμα και τόσο ενδιαφέροντα αυτά πουλιά, που αγαπάνε να ζουν κοντά στους ανθρώπους. Σε καμπαναριά, δέντρα, στέγες πολιών σπιτιών, αρχαία ερείπια, τηλεγραφόδυλα κι άλλα ψηλά μέρη, τα βλέπουμε να χτίζουν τις φωλιές τους, να ζευγαρώνουν και να ανατρέφουν τα μικρά τους. Τον υπόλοιπο χρόνο, βαδίζουν, στέκονται στο ένα πόδι ή χαμηλοπετάνε στους κάμπους με τα στάσιμα νερά όπου τρώνε φίδια, βατράχια, έντομα, σκουλήκια, σαύρες, ποντίκια και νυχτερίδες.

Οι πελαργοί, με την εντυπωσιακή τους εμφάνιση, τις ιδιαίτερες συνήθειές τους και το μακρύ, αποδημητικό τους ταξίδι, που ακόμα καλύπτεται από κάποιο μυστήριο, τράβηξαν την περιέργεια και το ενδιαφέρον των ανθρώπων, που προσπάθησαν να μάθουν τα μυστικά τους. Πού πη-

γάίνουν τον χειμώνα; τί δρόμο ακολουθούν; πώς ταξιδεύουν; πώς συνεννοούνται για να ξαναγυρίσουν πάλι όλοι μαζί; Κι ακόμα: Πώς βρίσκουν το δρόμο να ξαναγυρίσουν στο ίδιο μέρος; μερικές φορές μάλιστα και στην ίδια φωλιά; Είναι αλήθεια πως μένουν πιστοί στον ίδιο σύντροφο, κάνοντας υποδειγματική οικογενειακή ζωή;

Τόσο με τις εμπειρικές παρατηρήσεις, όσο και με τις επιστημονικές έρευνες τα περισσότερα από τα ερωτήματα αυτά βρήκαν την απάντησή τους. Πριν όμως φτάσουμε εκεί, ας δούμε τι πίστευε για τα πουλιά αυτά ο άνθρωπος, σε διάφορες εποχές. Από την αρχαίότητα, ο πελαργός αγαπήθηκε και προστατεύθηκε ίδιαίτερα από τον άνθρωπο. Επικράτησαν μάλιστα και πολλές δοξαίες γύρω από τη Ζωή και τις συνήθειές τους. Μία από αυτές ήταν πως, όταν οι γέροι πελαργοί χάσουν τη δύναμη και τα φτερά τους, τότε οι νέοι αναλαμβάνουν τη διατροφή τους και μαδούν τα δικά τους φτερά για να σκεπάσουν με αυτά τους γονείς τους. Τόσο πολύ έχει διαδοθεί η δο-

ξασία αυτή στις παραδόσεις όλων των λαών, ώστε ο νόμος, που στην αρχαιότητα υποχρέωντας τα παιδιά να γηροκομούν τους γονείς τους, λεγόταν «πελαργικός».

Στους Αιγαίνους, ο πελαργός συμβόλιζε την ευσέβεια και τη δικαιοσύνη, γι' αυτό κοσμούσε το πάνω μέρος του σκήπτρου των βασιλιάδων.

Στην Ανατολή, πιστεύουν πως το σπίτι που διάλεξε ο πελαργός για να χτίσει τη φωλιά του δεν κινδυνεύει από τη φωτιά. Στην Ευρώπη λέγεται πως η εγκατάστασή της ζευγαριού πελαργών σ' έναν τόπο, προμηνύει καλή σοδειά.

Στο Σουδάν, υπάρχει η εξής παρέξενη δοξασία: ο πελαργός που θα πληγωθεί από βέλος, όταν πεθάνει, το πάίρνει μαζί του στον ουρανό. Κι όταν τύχει αυτός που του έριξε το βέλος, να ξαναπεράσει κάποτε από το μέρος εκείνο. τότε το βέλος πέφτει πάνω του και τον σκοτώνει.

Στον τόπφ μας και σε άλλες δυτικές χώρες, λέμε στα παιδιά πως τα μωρά τα φέρνει ο πελαργός. Άλλού πάλι, ισχυρίζονται πως, αν μπορούσε να μιλήσει ο πελαργός, θα αναστάτωνε τον κόσμο. Κι αυτό γιατί από εκεί ψηλά που κάθεται, τ' ακούει και τα βλέπει όλα.

Αυτά για την ιστορία. Ας δούμε, όμως, τα πρόγραμμα και από επιστημονική πλευρά: Η λέξη πελαργός προέρχεται από το «πελός» που σημαίνει μαύρος, καταφράγιος που σημαίνει λευκός κι ανταποκρίνεται στο ασπρόμαυρο χρώμα του πουλιού αυτού. Πρόκειται για ένα αρκετά μεγάλο και ογκώδες ημερόβιο πουλί, που το μήκος του ξεπερνάει το ένα μέτρο, οι φτερούγες του έχουν άνοιγμα δύο μέτρα και το βάρος του φτάνει τα τέσσερα κιλά περίπου. Ζει σε ισόπεδα, ανοιχτά, υγρά εδάφη με σκόρπια δέντρα και ποτέ στα βουνά. Σπάνια καλυμπάει. Βαδίζει με μετρημένο βήμα και ανασηκωμένο κεφάλι, κοιτώντας συνέχεια γύρω του. Οταν συναντήσει ένα εμπόδιο, λ. Χ. φράχτη ή χαντάκι, πάιρνει φόρα και το περάσει πετώντας. Αν και προτιμάει να ανεμοπρορεί πετάει συχνά με αραία φτεροκόπιμα και τεντωμένα ελαφρά προς τα κάτω τα πόδια, που, μάζι με την ουρά, του χρησιμεύουν για πηδάλιο. Οταν αναπαύεται, στηρίζεται συχνά στο ένα πόδι, το άλλο το έχει διπλωμένο κάτω από τα φτερά της κοιλιάς του. Μπορεί επίσης να βαδίζει σε βαλώδες έδαφος, χωρίς να βουλιάζει, χάρη σε μια μεμβράνη, που έχει ανάμεσα στα τρία δάχτυλα του ποδιού του, που διευθύνονται προς τα εμπρός.

Ο πελαργός είναι πολύ σιωπηλός, τόσο, που στην αρχή πίστευαν πως είναι βουβός. Σε σπάνιες, όμως, περιπτώσεις, βγάζει μια λαφυγγάδη κραυγή ή ένα σφύριγμα. Στην Ελλάδα, τα μέρη που υπήνταν οι πελαργοί βρίσκονται κυρίως στη Βόρεια Ελλάδα, από τη Λάρισα και πάνω, ενώ σπάνια θα τους βρούμε νοτιότερα από τη Θήβα. Εχει διαιπιστωθεί, πως

υπάρχουν σε 800 περίου κοινότητες και ο αριθμός τους κυμαίνεται περίου στις 6.000. Ο αριθμός αυτός κρίνεται ενθαρρυντικός, σε σχέση μάλιστα με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, που το πουλί αυτό τείνει να εξαφανιστεί.

Ας δούμε, τώρα, τι γίνεται στο μακρύ αποδημητικό ταξίδι των πελαργών. Το σύστημα της δαχτυλίωσης —η τοποθέτηση κρίκου γύρω από το πόδι νεαρών πουλιών — βοήθησε τους επιστήμονες να παρακολουθήσουν και να εξετάσουν την πορεία τους. Ξέρουμε λοιπόν τώρα, σε γενικές γραμμές, πως οι περισσότεροι πελαργοί της Ελλάδας, συγκεντρώνονται στο τέλος κάθε Αυγούστου και ακολουθούν την εξής διαδρομή: Περνώντας τη θάλασσα του Μαρμαρά και το βόσπορο, πετάνε πάνω από την Τουρκία και το κόλπο της Αλεξανδρέας και κατευθύνονται στο Λίβανο, τη Συρία και το Ισραήλ. Με αρκετό κόπο, περνάνε πάνω από τη διώρυγα του Σουέζ και συνεχίζουν την πορεία τους πάνω από την κοιλάδα του Νείλου, το Σουδάν, και τις χώρες της Ανατολικής Αφρικής, για να καταλήξουν στη Νότια Αφρική, όπου ξεχειμωνίζουν. Την άνοιξη, ξαναγυρίζουν ακολουθώντας την ίδια διαδρομή.

Στο μακρύ αυτό ταξίδι τους, δεν πετάνε, μα ανεμοπορούν, χρησιμοποιώντας τα ανοδικά ρεύματα του αέρα. Κι επειδή τα ρεύματα αυτά δημιουργούνται μόνο πάνω από τη σεριά, βλέπουμε πως οι πελαργοί αποφεύγουν τη θάλασσα. Μπορούν, όμως, με ευνοϊκό άνεμο, να περάσουν εύκολα μια λουρίδα νερού, που το πλάτος της δεν είναι πολύ μεγάλο. Η ταχύτητα με την οποία ταξιδεύουν, είναι περίου 200 χιλιόμετρα τη μέρα. Κατά διαστήματα, σταματάνε κάμποσο καιρό για να βοσκήσουν.

Συνήθως τα ώριμα πουλιά ξαναγυρίζουν στον ίδιο τόπο, πολλές φορές μάλιστα και στην ίδια φωλιά. Στην ιστορία της Ελλάδας, καθώς και την έρευνα για τις συνήθειές τους, της έχει αναλάβει η «Ελληνική Εταιρία Προστασίας της Φύσης» (Κυδαθηναίων 9 Αθήνα, τηλ. 32.31.980). Οσοι έχουν σχετικές πληροφορίες, μπορούν να απευθύνονται σε εκεί, Ιωακέμη - σιγά - σιγά, περισσότερα μυστικά για τη Ζωή και τη μετανάστευση των φτερωτών μας φίλων.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Κάτι μπορεί να φωγάψει ο Παναγιώτης Ποδηλατός για τους πελαργούς του Μεσσηνίας.

(Αναδημοσίευση από το περιοδικό «ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ» τεύχος 11).

τες. Οταν ερεθίζεται, για αισιοδοχή πότε λόγο ο πελαργός, αναδηλώνει πολλές φορές το μακρύ λαιμό του προς τη μέση, ώστε το κεφάλι να αγγίξει τη ράχη του και κατόπιν το ξαναφέρνει εμπρός και κάτω, κάνοντας συγχρόνως ένα γοργό κροτάλισμα.

Τον Απρίλη, το θηλυκό γενένει δύο έως τρία αυγά πολλές φορές όμως φτάνει και τα έξι. Το κλώρω από το πόδι νεαρών πουλιών — βοήθησε τους επιστήμονες να παρακολουθήσουν και να εξετάσουν την πορεία τους. Ξέρουμε λοιπόν τώρα, σε γενικές γραμμές, πως οι φτερωτοί που οι γονείς τους, από την περίοδο 30 περίου, μέρες, γίνεται από τους δύο γονείς, εναλλάξ. Οταν φεύγει ο ένας, έρχεται ο άλλος. Κάθε φορά που οι γονείς συναντιούνται, χαιρετιούνται με κροταλίσμα. Μετά από δύο μήνες περίου, οι μικροί πελαργοί είναι έτοιμοι να πετάξουν. Τότε οι γονείς τους, πρώτα το αρσενικό και κατόπιν το θηλυκό, απομακρύνονται και αρχίζουν να κτίζουν καινούργια φωλιά.

Οι πελαργοί που ζουν ελεύθεροι, μπορεί να φτάσουν μέχρι 21 χρονών. Οι κίνδυνοι όμως που τους απειλούν, είναι πολλοί: απυχήματα όταν μαθαίνουν να πετάνε, κακοκαιρία, ηλεκτροπληξία από καλώδια της ΔΗΗ, μολύνσεις από παράσιτα, φυτοφάρμακα αποέργανση των βάλτων, εξόπλωση της βιομηχανίας και αύξηση της κυκλοφορίας με την κατασκευή νέων δρόμων κ.ά.

Χρειάζονται, λοιπόν, την προστασία μας, για να μη κινδυνεύσουμε.

Την καταγραφή των πελαργών στην Ελλάδα, καθώς και την έρευνα για τις συνήθειές τους, της έχει αναλάβει η «Ελληνική Εταιρία Προστασίας της Φύσης» (Κυδαθηναίων 9 Αθήνα, τηλ. 32.31.980). Οσοι έχουν σχετικές πληροφορίες, μπορούν να απευθύνονται σε εκεί, Ιωακέμη - σιγά - σιγά, περισσότερα μυστικά για τη Ζωή και τη μετανάστευση των φτερωτών μας φίλων.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Κάτι μπορεί ν